

РЕШЕНИЕ

№ 445

Гр. Перник, 22.05.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и първи май през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар Т.М.*** и с участието на прокурор Антова от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 360 по описа за 2014 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” срещу съдебно решение № 204 от 17.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 00123/2014 година по описа на районен съд Перник, с което е отменено Наказателно постановление № 23-2307090/04.11.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” София, с което на „Йордан Асенов – ВАС 1”ООД в качеството на работодател по смисъла на § 1 т. 1 от ДР на КТ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), за извършено нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не се представлява.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита жалбата за неоснователна и моли съда да остави в сила решението на първоинстанционния съд.

Административен съд Перник, касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Със съдебно решение № 204 от 17.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 00123/2014 година по описа на районен съд Перник, е отменено Наказателно постановление № 23-2307090/04.11.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” София, с което на „Йордан Асенов – ВАС 1”ООД в качеството на работодател по смисъла на § 1 т. 1 от ДР на КТ е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), за извършено нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

Първоинстанционният съд е приел, че нарушението на чл. 62, ал. 1 от КТ е безспорно установено, но с оглед на неговата малозначителност по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК не е налице обществена опасност, поради което в случая не е приложима разпоредбата на чл. 415в от КТ и е отменил обжалваното НП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Настоящият касационен състав счита решението на първоинстанционния съд за правилно като краен правен резултат, но по други съображения. АНО е приел като административно нарушение, това, че ответника по касационна жалба е нарушил разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ, съгласно която трудовият договор се сключва в писмена форма. В мотивната част, без да има връзка с тази разпоредба е посочено, че с лицето С. Н.*** няма сключен трудов договор. Приложеният препис от трудов договор от 31. януари 2013 г., който действително е подписан от работодател, без да има четлив подпис на работник. Правният характер на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ е досежно изискуемата писмена форма за валидност на осъществено трудово правоотношение между работник и работодател. Нормата е императивна, а от приложения заверен препис се установява, че има такъв договор, сключен в писмена форма. Съгласно чл. 62, ал. 1 от КТ не въвежда като изискване оформянето на договора с подписите на страните. За сметка на това, такова изискване се въвежда в разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от КТ - Работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. Това, че има писмен трудов договор без един от подписите, но има уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ, има изплатено трудово възнаграждение, има внесени дължими осигуровки – по ДОО и ЗО не може да бъде пренебрегнато от съда, а е следвало да бъде обсъдено и от АНО за това, че не е нарушена

разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ, която предполага липса на трудов договор, сключен в писмена форма.

На следващо място АНО е излязъл от пределите на предоставената му компетентност като е коментирал отношения между работодател и работник. В мотивите е записано, че страните не били постигнали съгласие с трудовия договор, което трябвало да е обективизирано с подписите им. Това съждение няма правна стойност, от една страна, а от друга, ако идеята е била да се наложи административно наказание за нарушението на чл. 62, ал. 1 от КТ тълкуването на волята и съгласието на страни по трудов договор не е елемент от тази разпоредба.

На последно място липсва обосновка на определения размер на санкцията – от страна на АНО е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН. Какви са основанията да се определи размер на санкцията – 5 000 лева не е ясно, няма обсъждане на критериите по чл. 27 и следващите от ЗАНН, което на самостоятелно основание е довело до постановяване на незаконосъобразен и неправилен акт от страна на АНО. Няма обсъждане на постъпилото в хода на производството пред АНО възражение от страна на въззивника – нарушение по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. Би следвало в пределите на компетентността си, АНО да изиска от лицето С. Н.*** екземпляра от трудовия ѝ договор, ако има такъв за да прецени какво точно е нарушило административно наказваното лице.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 204 от 17.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 00123/2014 година по описа на районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ:/п/ /п/